09/05/2026

Η Α’ Συνεδρία του Διεθνούς Θεολογικού Συμποσίου για τον Γέροντα Αιμιλιανό Σιμωνοπετρίτη (ΦΩΤΟ)

/ Αγιορείτικα

Ξεκίνησαν σήμερα, 9 Μαΐου 2026, οι εργασίες του Διεθνούς Θεολογικού Συμποσίου με τίτλο «ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΟΥ: Μάρτυς της δόξης του Θεού και οδηγός εν πνεύματι», του οποίου την έναρξη κήρυξε εχθές από το Christmas Theater ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος.

- ***Ρεπορτάζ: Δημήτριος Χ. Παπαδόπουλος***
- ***Φωτογραφίες: Νίκος Χαλκιόπουλος***

Το εν λόγω Συμπόσιο συνδιοργανώνεται από την Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου

και την Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας Αγίου Όρους, και αποσκοπεί, όπως τονίστηκε επανειλημμένως εχθές κατά την έναρξη, στην ανάδειξη πτυχών του έργου και της προσωπικότητας του γέροντα Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτου.

Η Α’ Συνεδρία

Η πρώτη ημέρα των εργασιών ξεκίνησε με την Α’ Συνεδρία, της οποίας τη θεματική ήταν “**Η σύγχρονη αναβίωση του Μοναχισμού**“, προεδρεύοντος του Ομότιμου Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του ΕΚΠΑ, Απόστολου Νικολαΐδη.

Πρώτος ομιλητής ήταν ο **Αρχιμ. Τύχων**, Καθηγούμενος της Ι.Μ. Σταυρονικήτα, του οποίου η ομιλία είχε τίτλο “**Προσέγγιση των πνευματικών διεργασιών της δεκαετίας του 1970 και ο μακαριστός Γέρων Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης**“.

Ο γέροντας Τύχων σημείωσε εξαρχής ότι θεωρεί αναγκαίο για την εκτίμηση του γέροντα Αιμιλιανού να ανατρέξει στην ιστορική κατάσταση αλλά και την θεολογική τάση της περιόδου εκείνης. Στα μέσα του περασμένου αιώνα, δεδομένων των πνευματικών εξελίξεων των περασμένων αιώνων, η ακαδημαϊκή Ορθόδοξη Θεολογία έφτασε να αγνοεί πλήρως την ησυχαστική, νηπτική και πατερική παράδοση της Εκκλησίας.

Μέσα σε αυτό το κλίμα βρέθηκε και ανατράφηκε ο γέροντας Αιμιλιανός ως φοιτητής της Θεολογικής Σχολής. Στη συνέχεια του λόγου του ο ομιλητής αναφέρθηκε εκτενώς στο πώς ο γέροντας Αιμιλιανός ξέφυγε από αυτό το πνεύμα και αναζήτησε το αυθεντικό βίωμα της Εκκλησίας, μέσα στα κείμενα των πατέρων και στη Θεία Λατρεία. Τέλος τόνισε ότι έγινε ένας από τους ακρογωνιαίους λίθους της επανόδου στην πατερική παράδοση και το ορθόδοξο βίωμα.

Ο επόμενος ομιλητής ήταν ο **Αρχιμ. Αλέξιος**, Καθηγούμενος της Ι.Μ. Ξενοφώντος, ο οποίος μίλησε με θέμα "**Ο μακαριστός Γέρων Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης: Μυσταγωγός και πνευματικόν πρότυπον της μοναχικής πολιτείας**".

Ο Καθηγούμενος της Ι.Μ. Ξενοφώντος αναφέρθηκε στον μακαριστό γέροντα Αιμιλιανό ξεκινώντας αρχικά από την προσωπική του εμπειρία με τον γέροντα, ήδη

από τον καιρό που βρισκόταν στα Μετέωρα. Τόνισε ότι ο τότε πνευματικός τους, π. Ηλίας Μαστρογιαννόπουλος, τον προέτρεψε να επισκεφθεί τις Ιερές Μονές των Μετεώρων, όπου τότε ο γέροντας Αιμιλιανός βρισκόταν εκεί.

Το πέρασμα του γέροντα Αιμιλιανού έφερε την άνοιξη στον μοναχισμό των Μετεώρων, ανέφερε ο Γέροντας Αλέξιος. Με έναν εξομολογητικό τόνο, ο Καθηγούμενος της Ι.Μ. Ξενοφώντος, σημείωσε ότι η ίδια η απαρχή της μοναχικής του πορείας έλαβε την αρχή της υπό την καθοδήγηση του μακαριστού γέροντα Αιμιλιανού. "Ως γνήσιος πνευματικός πατήρ εγέννησε τέκνα εν πνεύματι" σημείωσε χαρακτηριστικά.

Στη συνέχεια τον λόγο πήρε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης **Φιλαδελφείας κ. Μελίτων**, του οποίου η ομιλία είχε τίτλο "**Η αναγνώριση της Πατριαρχικής αξίας του Ιερού Μετοχίου Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, στην Ορμύλια**".

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην κληρονομιά του μακαριστού Γέροντος, και συγκεκριμένα για το Ιερό Μετόχιο του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στην Ορμύλια, το οποίο χαρακτήρισε αυτοκρατορικό δημιούργημα, με την έννοια της πνευματικής αριστοκρατίας που φανερώνει. Σημείωσε στο πώς οδήγησε ο γέροντας Αιμιλιανός, ως άλλος Μωυσής, όπως ανέφερε, τις μοναχές από την περιοχή των Μετεώρων, στην γη της Χαλκιδικής, όπου εγκαταστάθηκαν στο εκεί

υπάρχον πλέον Ιερό Κοινόβιο.

Στη συνέχεια ο Μητροπολίτης κ. Μελίτων, αναφέρθηκε στον χαρακτηρισμό “Πατριαρχικό και Σταυροπηγιακό” αναφορικά με το Ιερό Κοινόβιο, τονίζοντας ότι αυτό φανερώνει την Ορθοδοξία και την Ορθοπραξία. Αυτή την Πατριαρχική Αξία τιμά το Ιερό Μετόχιο, σημείωσε ο Σεβασμιώτατος, ενώ έκανε εκτενή αναφορά στη σχέση του Ιερού Κοινοβίου με το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Τελευταίος ομιλητής της Α’ Συνεδρίας ήταν ο Ομότιμος Καθηγητής του ΑΠΘ, **Θεόδωρος Γιάγκου**, ο οποίος μίλησε με θέμα “**Ο εσωτερικός κανονισμός του Ιερού Κοινοβίου του Ευαγγελισμού Θεοτόκου Ορμύλιας**“.

Ο Καθηγητής σημείωσε ότι το κτητορικό τυπικό της Μονής της Ορμύλιας είναι το θεολογικά αρτιότερο κτητορικό τυπικό όλων των εποχών, ενώ τόνισε ότι ο γέροντας, για την σύνταξη αυτού του κειμένου διέθετε τον ανάλογο πνευματικό εξοπλισμό. Στη συνέχεια, θέτοντας το πλαίσιο της δράσης του γέροντα Αιμιλιανού, ανέφερε ότι το αίτημα για την αναγέννηση του Ορθόδοξου Μοναχισμού είχε τεθεί από τις προηγούμενες γενιές. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, σημείωσε στη συνέχεια καταλεπτώς στην έρευνα του γέροντα αναφορικά με κείμενα, τα οποία θεώρησε σημαντικά για την κατάρτιση του εν λόγω τυπικού.

Μάλιστα επεσήμανε ότι τέτοια κείμενα δεν ήταν στην εποχή του πολύ διαδεδομένα και γνωστά. Μετά την κριτική εισαγωγή, ο ομιλητής αναφέρθηκε στο κείμενο του καταστατικού, τονίζοτας το χάρισμα του γέροντα μετατρέπει ψυχρές διατάξεις σε ζώσα θεολογία.

Μετά το πέρας των ομιλιών, ακολούθησε συζήτηση.

ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΓΕΡΟΝΤ
ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ
ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΓΕΡΟΝΤΟΣ
ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΟΥ
ΜΑΡΤΥΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΟΔΗΓΟΣ ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ
ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΓΕΡΟΝΤ
ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤ
ΜΑΡΤΥΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΟΔΗΓΟΣ ΕΝ ΠΝΕ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ
ΜΑΡΤΥΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΟΔΗΓΟΣ ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ

ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΓΕΡΟΝΤΟΣ
ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΟΥ
ΜΑΡΤΥΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΟΔΗΓΟΣ ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ
ΙΕΡΑ ΜΕΓΙΣΤΗ ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ

ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΓΕΡΟΝΤΟΣ
ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΟΥ

ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΓΕΡΟΝΤΟΣ
ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΟΥ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ
ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΓΕΡΟΝΤΟΣ
ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΟΥ

Ἀριθμ. Πρωτ. 804

Πάντα τὰ αἰτήματα, τὰ πρὸς κατοχύρωσιν ἱερῶν καὶ σεβασμίων μοναστηρίων καὶ θείων καταγωγίων καὶ σκηνωμάτων γινόμενα, ἀποδέχεσθαι δεῖ καὶ συνιστᾶν καὶ ἐπικυροῦν γράμμασιν ἐκκλησιαστικοῖς καὶ τὸ μόνιμον αὐτοῖς ἐπάγειν καὶ ἀσφαλές, πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου Ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς μνημόσυνον αἰώνιον τῶν πιστῶν· εἰς οἰκοδομὴν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας· ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ζωήν, ὀργάνωσιν, διοίκησιν, διαδοχὴν καὶ ἐπιστέωσιν τῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ Θεὸν εἰρηνικῶς καὶ ὁμοφρόνως συμβιούντων καὶ ἐν τῷ ἀσκητικῷ διαύλῳ ἀθλούντων, χρέος πέφυκε κανονικὸν τῇ καθ' ἡμᾶς Μητρὶ Ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Διὸ καὶ ἡ Μετριότης ἡμῶν, θεῖᾳ νεύσει τοὺς τῆς Χριστοῦ ἀλκάδος οἴακας ἐγκεχειρισμένη, οὐδέποτε ἀλιγωροῦσα ὅσων συνιστῶσιν εὐσέβειαν, λατρείαν, ἀρετήν, εὐποιΐαν, ἄσκησιν, συνελόντι εἰπεῖν πνευματικὴν διαγωγήν, κατὰ τὸ ἀνέκαθεν ἱερὸν ἔθος καὶ δικαίωμα, στοιχοῦσα δὲ τῷ παραδείγματι ἁγιοδίφων προκατόχων αὐτῆς, τὰς θεοφιλεῖς αἰτήσεις τὰς ὑπὲρ τῶν ἱερῶν σκηνωμάτων ἀποδέχεται καὶ, περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν μοναχικὴν πολιτείαν καὶ ἄσκησιν, μεριμνᾷ διὰ τὴν κατασφάλισιν τῶν ἐσάγων μοναστηρίων, μετοχίων καὶ λοιπῶν καταγωγίων καὶ εὐμενῶς προνοεῖ καὶ συντόνως φροντίζει, ἵνα μὴ εἰς φθορὰν ταῦτα ἔρχωνται καὶ κατὰ μικρὸν ἐξίτηλα καταντῶσι καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ὄλεθρ καὶ σκανδαλισμὸς ἐπισυμβαίνῃ.

Αὐτῇ οὖν ἡ ἐπιμέλεια γεγένηται ᾗδη καὶ περὶ τὸ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Κασσανδρείας, ἐν Ὀρμυλίᾳ Χαλκιδικῆς, Ἱερὸν καὶ σεβάσμιον γυναικεῖον Κοινόβιον, τὸ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τιμώμενον.

Ἀνηνέχθη οὖν ἡμῖν καὶ τῇ περὶ ἡμᾶς Ἁγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἡ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἄθω Ἱερὰ Πατριαρχικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Σίμωνος Πέτρας, ἧς μετόχιον τυγχάνει τὸ μνημονευθὲν ἀνωτέρω Ἱερὸν Κοινόβιον, καὶ ᾐτήσατο ὅπως κατοχυρωθῇ διὰ Πατριαρχικῆς ἡμῶν καὶ Συνοδικῆς Πράξεως ἡ μετοχιακὴ ἁγία αὐτοῦ. Λαβόντες δ' ἐπὶ τούτῳ καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἧς τὴν διοίκησιν ἐπιτροπικῶς ἀνατέθηται ὑπὸ τοῦ τῷδε τῷ Ἱερῷ Κώδικι τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐν ᾧ οὖ δὲ καὶ ἀπαραλλάκτῳ ἀποσταλὲν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Σίμωνος Πέτρας καὶ τῷ μνημονευθέντι Πατριαρχικῷ Μετοχίῳ, πρὸς κατάθεσιν ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτῶν. Ὅστις δ' ἂν ἐπιχειρήσῃ καὶ τολμήσῃ μετακινῆσαι καὶ ἀνατρέψαι τὰ ἐν τῷ παρόντι συνοδικῶς ἐπικεκυρωμένα περὶ τοῦ εἰρημένου Μετοχίου, ὁ τοιοῦτος ὁποίας καὶ ἂν ᾖ τάξεως καὶ βαθμοῦ ἀφωρισμένος εἴη ἀπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος καὶ ἀσυγχώρητος.

Ἐν Ἔτει σωτηρίῳ ϛλϛϛ', κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον (κε').

Ἐπινεμήσεως ΙΕ'.

ἀποφαίνεται β.

τὸ Ροδοπόλεως Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἡμβρυ. Βενιάδης Βασίλειος

τὸ Προικοννήσου Ζαβρεύς

τὸ Κομανείας Ζαβρεύς

τὸ Νύσσης Χαρίτων

τὸ Δέρκων Παντελεήμων

τὸ Θεσσαρουντίδων Γερμανός

τὸ Ἐφεσσίου Δοσιθέος

τὸ Κερκύρας Ἰωακείμ

τὸ Φιλιππουπόλεως Ἀθηναγόρας

Τὸ παρὸν γραφεῖον, ὡς κεφαλαιώδης ἀναπτυχθείσων συνάξεων ὑπόμνησις καὶ ὑποτύπωσις, τῇ ὑπογραφῇ ἡμῶν ἐπεβεβαιώσαμεν καὶ ἐφραγίσθημεν ἀποστέλλεται τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ὁρμηδίας Ἱερᾷ Καινουργίᾳ σήμερον Τριακάδι, μηνὶ Μαΐῳ τοῦ ἔτους.

Ὁ καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς τὰ τῶν εἰρημένων πέλοντας

+ [illegible] καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

